

НЕ СТАЛО ТАЛАНОВИТОГО ХУДОЖНИКА І ДРУГА

(Пам'яті академіка АМУ В.М. Гонтаріва)

Не стало нашого друга, талановитого художника, завідувача навчально-творчої майстерні монументального живопису, професора Харківської державної академії дизайну і мистецтв Віктора Гонтаріва. Він прожив красиве мистецьке життя, полишив людям талановиті полотна про рідний слобідський край, про улюблене село Козачок, яке вивело його у світ великого мистецтва, означений муками пошуків і radoщами творчих знахідок.

Академік Академії мистецтв України, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка, В. Гонтарів був авторитетним художником, чия творчість належним чином поцінована та отримала немало схвальних слів і захоплених відгуків. Ніхто з такою майстерністю не передав краси Слобожанщини, як В. Гонтарів, ніхто так не любив і не відтворив у полотнах її мешканців, не зображував їх із такою щирістю та внутрішньою схвильованістю, як він. Мелодика Гонтаревої щедрої душі розчинялася в численних краєвидах Слобожанщини, перейнятих осіннім сумом.

Митець своїми творами торував шлях до розкриття таїни Миколи Гоголя. Гоголіана Віктора Гонтаріва свідчить про те, як надихала нашого земляка чудодійна поетична проза автора «Вечорів...», – це було сприйняття великим художником палкого письменницького «Туда, тудя! В Киев! В древний и прекрасный Киев». В. Гонтарів жив М. Гоголем в останні роки...

Він був педагогом рідкісної душевності, і від учнів у нього не було відбою. «Усі вони – мої діти», – любив повторювати Віктор Гонтарів. Учні сьогодні оплакують великого Вчителя.

Ми оплакуємо свого друга, побратима, колегу, з яким легко було йти по життю. Він працював без поспіху і суєтності, як справжній сквородинець, послідовник геніального філософа. Прощай, наш дорогий Вікторе, ти завше житимеш у нашій пам'яті. Ти, Вікторе, з нами еси.

Віктор ДАНИЛЕНКО,

Володимир ЗІНЧЕНКО,

Анатолій МЕЛЬНИК,

Олександр ФЕДОРУК,

Андрій ЧЕБИКІН,

Володимир ЧЕПЕЛИК